



Proses rústiques

Els aciençats

Són fills del poble, de casa menestrala, que els seus pares somniadors d'un pervindre esplèndit i brillant per ells, en l'edat tendre els preparen i a força de privacions els envien, quan ja prometen, a la Universitat de la capital. Allà, enmig de la barreja de bohèmia, d'intel·lectualisme i de delits científics, cursen unes disciplines que són com una primera pedra, damunt de la qual tindran de bastir-hi la obra que ha de perpetuar la Llicenciatura o el Llorer doctoral, aconseguit amb exàmens, llibres i anys.

Feta la promoció, surten d'aquell temple de la Ciència cap als pobles nadius plens d'il·lusions i superioritat, boi incloent-se en els anuaris i guies de les professions lliberals.

El pla ja està fet; s'establiran o substituiran a un altre titular en el poble X.

Entren de cop i volta a la vida real.

Passats els primers temps, vençudes les petites dificultats de falta de pràctica, solventades en consultes als llibres o en les revistes professionals, agafen el *domini* de la ciència especialitzada... Després ja els permet passar

la tarda en el Casino del partit fent la *manilla* o el *paso*...

La biblioteca particular s'empolsa; la revista professional ni tant sols es desclou i passa de dret a algú recó de l'armari; els útils es rovellen..., i en ocasions els clients van buscant-los d'ací d'allà.

L'ambient gris ha xuclat la seva dèria científica; però en paga són cèlebres en tertúlies i componendes. El pou del seu saber es contamina de les infectes i corruptes aigües de la vulgaritat i la Ciència perd així els seus paladins.

Uns anys després, voltats d'obligacions devingudes d'un estat natural, es troben condemnats a satisfer una crescuda nòmina de despeses amb les quotes percebudes. No obstant, per no anar a menys, continuen fent la carteta a hores vagaroses. Però per dedicar-les al servei intel·lectual de la ciència que professen o qualsevol activitat espiritual, per això si que no tenen pas temps; els que s'hi dediquen, ja se'ls distingeix sempre, perquè el poble els venera i els respecta.

En serà la causa d'aquest mal la fatalitat de l'ambient?

Doncs, que Déu ens en lliuri.

VERU